

השבוע לא ידעו צופי הטלוויזיה אם לצחוק או לבכות. האגדרלמוסיה בטלוויזיה וברשות השידור היתה יכולה להוליד רק אחת משתי תגובות אלה. מעבר לליגלוג השתררה התדהמה. נסיונה של רשות השידור לדכא את גילויי החופש העיתונאי שהופיעו במחלקת החדשות בטלוויזיה, תוך סיכון מעמדה הציבורי העצמאי של הרשות, היה צעד חסר תקדים.

כאשר נכנס בשבוע שעבר מיכה לימור אל הממונה על הטלוויזיה, ישעיהו תדמור, להודיע לו על שביחת השעה, עליה הפני ליטו עובדי הטלוויזיה, דקות ספורות לפני פתיחתה, הגיב זה בתדהמה: "אתם מטורפים". ביום ראשון האחרון עשה הוא עצמו מעשה טריף דומה. כאשר הורה לבטל את שידור מבט לחדשות.

הסיבה: יו"ר רשות השידור ד"ר חיים יחיל, שרואיין, לפי דרישתו, על ידי אלי ניסן, ואשר עיקר טיעונו היה, שאין כל כוונה לרשות השידור לפגוע בחופש העייתונות בטלוויזיה, סירב להתיר תגובה מאוזנת מיידית על המסך מפני של גיאול בלון, יושב־ראש ועד אגודת העיתונאים בירושלים, וזה דבר, שהוא פגיעה מובהקת בחופש השיקול העיתונאי של עורך מבט. העובדים שסירבו לשרד את הראיין עם יחיל ללא תגובה נאותה, קיבלו הוראה מי

מתחת לאנטנה

סגנונו המבויס של אלמוגי

לשפט מחמאות בהארץ זכה השר יוסף אלמוגי, על הופעתו התקיפה בתוכנית מוקד בטלוויזיה. הוא לא ייך אפילו פעם אחת, סירב בהתלהבות מבקר הטלוויזיה יהודה קמפון, "הוא לא היה ככהופעת קודמת. איש המשתדל להיות חביב, חיכן, הן במקוש להפיג מוקצן של שאלות ומי חומרותן עשיית הספיחה של השכם. הסיפור שמאחורי הקלעים הוא, שי מובינה סער, מנחה התוכנית, ישב עמו שעה ארוכה

מוספון

יותר עם הנציגים הערביים בקורס ב מפיקי־במאי טלוויזיה ככריים קשר ב' לונדון אביטל מוספון, העומד לסיים את השתלמותו באולפי הבי. ביסי. לשבתים מפיחם מפיי מדיכיי הקורס זכה מוספון כאשר ביים ב' מסגרת זו את המחזה רכבת תחתית, שהוצג בזמנו בישראל על ידי גילה אלמגור ויופי כנאי. מה לא

עושים למען ההופעה בטלוויזיה. למי רות הכאבים העזים שחש ברגלו, נאות הצייר המוכר ביותר בחול, ושעבד דותו שניות במחלוקת בארץ. יונה לוטן (43), לשאת על גבו תמונת ענק בסימטאות יפו העתיקה — הכל למען ההופעה בתוכנית קלעים (1/11). לוטן, שהיה רביטר בחיל ההנדסה בצה"ל, שינה את אורח חייו בצורה קיצונית ביותר, כאשר נטע לפני כמה שנים ללמוד ציור בפאריס. בשבוע שעבר נפתחה תערוכתו בגלריה יפו העתיקה מאורע המצדיק הליכת שמי שון הנושא שערי עזה לעין המצלמות.

טלביזון

הופעת

הגברת הזקנה

עמוס מלר, לכין השחקנית הקשישה בע"ל תת הקול העמוק, לאה דגנית? מלר אינו זקן וחסר אוניס. הוא גם אינו קרוב משפחה או בן של דגנית. מלבד העובדה ששניהם נחשבים כידידים קרובים של מרי גוט קלאוזנר, בעלת אולפני הרצליה, מפיכת התוכנית, לא היה שום דבר משותף בין החלילן הצעיר והשחקנית הזקנה. מה קראה הזקנה? מה תרם הבמאי אילן אלדד? מה הסיפה התפאורה? היה זה פרצופו המיסכן של הפסנתרן המלווה, שיכול היה לשמש סמל מסחרי לתוכנית המיסכנה והעלוכה הזו.

יש נקודה מסוימת בה חוסר ההתאמה חבוור הצופים עובר כל גבול. מנהל התוכנית חייב במקרה כזה, לפחות פעם אחת, לשים את האצבע ולמנוע הקינה של טלוויזיון במקום תוכנית טלוויזיה.

מתקבל הרושם, שהתוכנית נעשתה הפעם ללא כל חשק וללא כל קריטריון תוכני או אמנותי. מה היה למשל הנור שא המשותף? מה היה משותף בין קחילון הצעיר והחסון, שהחליל קטן עליו,

תדמור שלא לשרד את מבט כלל. יצחק רועה, מנהל ענייני היום ועורך היום הזה ברדיו, שהפר הוראה דומה בכך שהביא לשידור את דברי בלון, קיבל את דעה מעמוס גורדון, מנהל חטיבת החדשות שעליו להתפטר אלתר. השיב רועה: "תתפטר אתה".

כדי לטהר את עצמה, נטס הוועד המנהל של הטלוויזיה בשיטת התגוננות תוקפנית, תוך גילוי להיטות יתר להחרית את היחסים עם העובדים ועם ועד אגודת העייתונאים. הוא החליט לגנות את השביחה שפרצה בגלל ניסיון למונת קומיסאר למחר לקת החדשות, לנקוט אמצעים כנגד מפירי המשמעת ולקבל את התפטרותם של דן שילון ושמוען סולר. במקומם מונה תר מור למנהל ענייני החדשות בטלוויזיה. מליאת רשות השידור, במקום לעסוק בחי פושים למוצא מן הסבך ובהשקטת הרוי חות, נתנה גיבוי לוועד המנהל ובחרה לפי עול בשיטת "תמות נפשי עם פלישתם". התמים האחרון, ועד אגודת העייתונאים בירושלים, שהחליט לגנות את הוועד המנהל, ולתבוע הקמת ועדת־חקירה ממ לכתית לכירור השיבושים ביחסי העבודה בטלוויזיה, הורה לעוברי החדשות בסיל וויזיה, שלא להכיר במינויים חדשים לגיי הול ענייני החדשות, כולל מינוי תדמור. יותר מואת, בראיין בהיום הוא אמר נציג העיתונאים, דינאל בלון, "אם הוועד המנהל סבור כי במשך שלוש וחצי שנים הוא לא הצליח, עליו להסיק מסקנות כלפי ניהול הטלוויזיה ולא כלפי העובדים." כאשר אמר חגי פינסקר לשילון, בשיחה טלפונית מי לונדון, "שמאל אלמוג נגמר." נפוצה שמוי עה, כי אלמוג עומד בפני התפטרות. אולם אחד ממקורביו הגיב על השמועה במלים: "לפי שעה לא." לפי שעה הוא גומר עם הטלוויזיה.

תגובת העובדים: שילון וסלר הפסיקו לאלתר את עבודתם. יתר העובדים החר ריפו את הסאנקציות שלהם בצורה קי צונית ביותר, כפי שהדבר מתבטא במהדורי רות החדשות שהובאו לשידור: שידור מינימום חדשות. מינימום סרטים וכתבות. הכל ניתן בקיצור נימרץ וכלאהר יד. למרות שהציבור היה הסובל העיקרי מכך, הוא היה חייב לתמוך בעובדי הטל וויזיה. הם נאבקו על זכותם של הציר פים לקבל בטלוויזיה שלהם דיווח עיתונאי הוגן, אובייקטיבי, ובלתי מתורך. איימו של יו"ר הרשות, חיים יחיל, כי אם יימשך מצב זה, יהיה צורך לשקול הפעלת טלי וויזיה ממשלתית במקום טלוויזיה ברשות ציבורית, צילצל כבידיחה גרועה. יחיל הוא אולי התמים האחרון, אם אינו מיתמם, שעדיין מאיץ בעצמאותה של רשות־השידור.

תגובת העובדים: שילון וסלר הפסיקו לאלתר את עבודתם. יתר העובדים החר ריפו את הסאנקציות שלהם בצורה קי צונית ביותר, כפי שהדבר מתבטא במהדורי רות החדשות שהובאו לשידור: שידור מינימום חדשות. מינימום סרטים וכתבות. הכל ניתן בקיצור נימרץ וכלאהר יד. למרות שהציבור היה הסובל העיקרי מכך, הוא היה חייב לתמוך בעובדי הטל וויזיה. הם נאבקו על זכותם של הציר פים לקבל בטלוויזיה שלהם דיווח עיתונאי הוגן, אובייקטיבי, ובלתי מתורך. איימו של יו"ר הרשות, חיים יחיל, כי אם יימשך מצב זה, יהיה צורך לשקול הפעלת טלי וויזיה ממשלתית במקום טלוויזיה ברשות ציבורית, צילצל כבידיחה גרועה. יחיל הוא אולי התמים האחרון, אם אינו מיתמם, שעדיין מאיץ בעצמאותה של רשות־השידור.

מאחורי הקלעים

הבן

החורג

יש חוצפה המגיעה למימדים נוראיים. על חוצפה כזו יכולה להיעד הצעת התקציב של רשות השידור לשנה החדשה בהצעת תקציב זו, קבעה הנהלת הרשות סכום של 608.400 ל"ל לחדשות ולתוכנית דקור בשפה הערבית. עבור שידורים

שנת הטלוויזיה הישראלית מדי ערב. שלא לדבר כבר על העובדה שלמעשה יהודים רבים דוברי ערבית, נהנים משירותי החדשות בשפה זו בישראל. מעטים זוכרים היום, שהטלוויזיה הישראלית הוקמה בעצם לראשונה לצורך המישדרים בשפה הערבית. בהתחשב בכך עקרונות המוזרים לפיה פועלת הנהלת הרשות כיום, אין ספק שיש מקום לווטו מהיר, חד וחלק, בתחום זה במליאת רשות השידור. בממשלה או בוועדת הכספים של הכנסת, שיקבע מדיניות ברורה בתחום המישדרים בערבית.

תדריך

● **סרט השבוע** (יום ד' 3/11, 20.35) המראה האפלה — סרט מתח על רופא, החייב לקבוע מי משתי אחיות תאומות היא הרצוחת. בהשתתפות אוליביה דה־היילנד.

● **תיאטרון טלוויזיה** (יום ה' 4/11, 19.30) הטיסה נחתה — האשה הזר צעירה שנשטשה את ביתה ואת בעלה נמר צאת במצב ביש, כאשר טיסתה נדחת בעוד הבעל נמצא בעקבותיה. ● **הצייר ארדון** (יום ה' 4/11, 20.20) — ירושלים בציוריו הפיגורטיביים ובית איור השען כמקור השפעה.

● **ציפור בראש** (יום ו' 5/11, 20.30) — סרט קולנוע על צעיר היפי הז מוצא את מקומו במסגרות המימסד. ● **תחנת שער שכם** (יום א' 7/11, 18.30) היורש המאושר — קומדיה רא־שונה בסידרה בערבית בלוי תרגום עבר רי על הרפתקאותיהם של נהג מונית ועורי רו. הפעם מסייעים העיניים עורך־דין המת פשו אחרי יורש נעלם, כדי להודיע לו על זכירתו בסכום כסף ענק, במאי: ראובן מורגן.

● **ד"ר דולטל** (יום ב' 8/11, 17.30) — סידרה מצויירת לילדים, קולות בעבי רית, בתפקיד דולטל — ראובן שפר. ● **פולקלור** (יום ב' 8/11, 18.30) — זמר העם אבי אלהקס וקבוצתו מהכפר דיר אל אסד.

● **השעה השירישית** (יום ג' 9/11, 20.30) — בעקבות הקרנת סרטו העלילתי של אורסון וולס, האזרח קיין, המספר את הבריגריה של ויליאם רנדולף הרסט, אבי העיתונות הסנסאציונית בארצות־הברית, ייערך דיון באולפן על עוצמה עתונאית ועל אתיקה עתונאית בהשתתפות העורך הראשי של העולם הזה אורי אבנרי, עיר רך הארץ גרשום שוקן, עורכת דבר חנה זמר, העיתונאי ארי אבנר ואיש קיבוץ שדה אליהו משה אונג, מי שהיה יו"ר ועדת חוקה חוק ומשפט, שהביאה ללידתו של החוק נגד לשון הרע.

● **בידור ישראלי** (יום א' 7/11, 21.20) — יהורם גאון, הפרברים, בלהה מולדובן ובנות מקהלת צדיקוב.

אירסון וולם ב, האזרח קיין